

370R1251

Nr L 142/24

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

30.6.70

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 1251/70

av den 29 juni 1970

om arbetstagares rätt att stanna kvar inom en medlemsstats territorium efter att ha varit anställda där

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 48.3 d i detta samt artikel 2 i protokollet om Luxemburg,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾, och

med beaktande av följande:

Rådets förordning (EEG) nr 1612/68⁽²⁾ av den 15 oktober 1968 och rådets direktiv nr 68/360/EEG av den 15 oktober 1968⁽³⁾ möjliggjorde att arbetstagarna tillförsäkrades fri rörlighet efter en rad åtgärder som successivt skulle genomföras. Att de yrkesverksamma arbetstagarna har fått rätt till bosättning har fått till följd att fördraget beviljat dem rätten att stanna kvar inom en medlemsstats territorium efter att ha varit anställda i den staten. Det är angeläget att fastställa villkoren för utövandet av denna rätt.

Ovannämnda förordning och direktiv innehåller erforderliga bestämmelser om arbetstagarnas rätt att bo och vara anställda inom en medlemsstats territorium, den rätt att stanna kvar som nämns i artikel 48.3 d i fördraget tolkas därför som arbetstagarens rätt att bo kvar inom en medlemsstats territorium, när han eller hon slutat sin anställning där.

Arbetskraftens rörlighet inom gemenskapen kräver att arbetstagare får vara anställda i flera medlemsstater efter varandra utan att detta blir till deras nackdel.

Det är i första hand angeläget att garantera den arbetstagare som bor inom en medlemsstats territorium rätten att stanna kvar i landet, när han eller hon inte längre har anställning där, därför att han eller hon uppnått pensionsålder eller på grund av bestående arbetsoförmåga.

⁽¹⁾ EGT nr C 65, 5.6.1970, s. 16.

⁽²⁾ EGT nr L 257, 19.10.1968, s. 2.

⁽³⁾ EGT nr L 257, 19.10.1968, s. 13.

Det är emellertid lika angeläget att säkra denna rätt för den arbetstagare som efter att ha varit anställd och bosatt i en medlemsstat har anställning inom en annan medlemsstats territorium, under det att han eller hon fortfarande är bosatt inom den första statens territorium.

För att bestämma under vilka villkor rätten att stanna kvar skall gälla bör hänsyn tas till de orsaker som lett till att anställningen upphörde inom den berörda medlemsstats territorium och särskilt till skillnaden mellan pensionering, det normala och förutsebara slutet på det yrkesverksamma livet, och arbetsoförmåga, som leder till ett för tidigt och oförutsebart slut på det yrkesverksamma livet. Särskilda villkor måste fastställas, när slutet på yrkesverksamheten är följden av ett olycksfall i arbetet eller en yrkessjukdom, eller när arbetstagarens make är eller var medborgare i den berörda medlemsstaten.

Den arbetstagare som har slutat sitt yrkesverksamma liv bör få tillräckligt god tid på sig för att besluta, var han eller hon slutligen vill bosätta sig.

Att arbetstagaren begagnar sig av rätten att stanna kvar medför att denna rätt utvidgas till att gälla medlemmar av hans familj. Om arbetstagaren skulle avlida under sitt yrkesverksamma liv, måste även familjemedlemmarna tillerkännas rätten att bo kvar och särskilda bestämmelser gälla om detta.

Personer för vilka rätten att stanna kvar gäller måste behandlas på samma sätt som landets arbetstagare som ej längre är yrkesverksamma.

HÄRIGENOM BESLUTAS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bestämmelserna i denna förordning skall gälla en medlemsstats medborgare som har haft anställning inom en annan medlemsstats territorium och medlemmar av deras familjer enligt definition i artikel 10 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen.

Artikel 2

1. Följande personer skall ha rätt att varaktigt stanna kvar inom en medlemsstats territorium:

- a) En arbetstagare som vid den tidpunkt då han eller hon upphör att arbeta har uppnått den ålder som enligt lag i denna medlemsstat berättigar till ålderspension, och som har varit anställd i staten åtminstone under de senaste tolv månaderna och utan avbrott bott där under mer än tre år.
- b) En arbetstagare som utan avbrott bott inom denna stats territorium under mer än två år och som slutar sin anställning där på grund av bestående arbetsoförmåga. Om denna oförmåga är följden av ett olycksfall i arbetet eller en yrkessjukdom som ger honom rätt till en pension, för vilken en institution i denna stat är helt eller delvis ansvarig, skall inga villkor ställas för bosättnings varaktighet.
- c) En arbetstagare som efter tre års oavbruten anställning och bosättning inom denna stats territorium är anställd inom en annan medlemsstats territorium, under det att han behåller sin bostad inom den första statens territorium, dit han som regel återvänder varje dag eller åtminstone en gång i veckan.

Sådana perioder av anställning inom den andra medlemsstatens territorium skall för att ge de rättigheter som nämns i a och b betraktas som utförda inom den stats territorium där arbetstagaren bor.

2. Villkoren för bosättnings och anställnings varaktighet enligt punkt 1 a och villkoret för bosättnings varaktighet enligt punkt 1 b skall inte gälla, om arbetstagarens maka är medborgare i ifrågavarande medlemsstat eller har förlorat medborgarskapet genom äktenskapet med arbetstagaren.

Artikel 3

1. En arbetstagares familjemedlemmar som nämns i artikel 1 i denna förordning och som bor hos henne eller honom inom en medlemsstats territorium skall ha rätt att varaktigt stanna kvar där, och får göra det även efter hans död, om arbetstagaren har förvärvat rätten att stanna kvar i enlighet med artikel 2.

2. Om emellertid arbetstagaren avlider under sitt yrkesverk samma liv, och innan han förvärvat rätten att stanna kvar inom ifrågavarande stats territorium, skall medlem-

marna av hans eller hennes familj ha rätt att varaktigt stanna kvar där, under förutsättning att

- arbetstagaren vid sin död hade bott utan avbrott inom denna medlemsstats territorium under minst två år,
- arbetstagaren dog på grund av ett olycksfall i arbetet eller en yrkessjukdom, eller
- den efterlevande maken är medborgare i den stat där de bott eller har förlorat sitt medborgarskap genom äktenskapet med arbetstagaren.

Artikel 4

1. Bosättnings varaktighet enligt bestämmelserna i artiklarna 2.1 och 3.2 får bestyrkas med i uppehållslandet gängse bevismedel. Den skall inte påverkas av tillfälliga perioder av frånvaro som inte överstiger totalt tre månader om året eller av längre perioder av frånvaro på grund av värnpliktstjänstgöring.

2. Perioder av ofrivillig arbetslöshet som vederbörligen registrerats hos behörig arbetsförmedling och frånvaro på grund av sjukdom eller olycksfall skall betraktas som perioder av anställning enligt innebörden i artikel 2.1.

Artikel 5

1. Den person som har rätt att stanna kvar skall kunna begagna sig av denna rätt inom två år efter det han eller hon blivit berättigad därtill i enlighet med artikel 2.1 a och b samt artikel 3. Under denna period får han eller hon lämna medlemsstaten utan att denna rätt påverkas.

2. Inga formaliteter skall krävas av denna person för att han eller hon skall kunna begagna sig av rätten att stanna kvar.

Artikel 6

1. Personer som omfattas av denna förordning skall ha rätt till ett uppehållstillstånd som

- a) skall utfärdas och förnyas gratis eller mot erläggande av ett belopp som inte överstiger de avgifter och skatter som landets egna medborgare får betala för utfärdande eller förnyelse av identitetshandlingar,
- b) måste vara giltigt inom hela den utfärdande medlemsstatens territorium,
- c) måste vara giltigt minst fem år och kunna förnyas automatiskt.

2. Avbrott i bosättningen på högst sex månader i sträck skall inte påverka uppehållstillståndets giltighet.

Artikel 7

Rätten till likabehandling som fastställdes i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 skall gälla även för personer som omfattas av denna förordning.

Artikel 8

1. Denna förordning skall inte påverka några bestämmelser enligt en medlemsstats lagar och andra författningar som skulle vara fördelaktigare för medborgare i andra medlemsstater.

2. Medlemsstaterna skall underlätta ett återvändande för arbetstagare som lämnat deras territorier efter att ha

bott där varaktigt under en längre tid och varit anställda där och som önskar återvända dit, när de uppnått pensionsålder eller är bestående arbetsoförmögna.

Artikel 9

1. Med hänsyn till utvecklingen av den demografiska situationen i Luxemburg kan kommissionen på denna stats begäran fastställa andra villkor än dem som denna förordning föreskriver för utövandet av rätten att stanna kvar inom Luxemburgs territorium.

2. Inom två månader efter mottagandet av en sådan begäran tillsammans med alla nödvändiga uppgifter skall kommissionen fatta ett beslut och samtidigt ange grunderna för detta.

Den skall anmäla beslutet till Luxemburg och meddela de andra medlemsstaterna därom.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 juni 1970.

På kommissionens vägnar

Jean REY

Ordförande
